Բանահավաքչական արշավախումբ՝ Ն. Վարդանյանի ղեկավարությամբ, անդամներ՝ Մ.Մկրտչյան, Ա.Քոչարյան, Ա.Ծատրյան։

Բանասաց՝ Անահիտ Բեգլարյան Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Քոլատակ գյուղ։

Բեգլարյան Անահիտ, ծնվել է 1964 թվականին, Մարտակերտի շրջանի Քոլատակ գյուղում։ Բեգլարյան Գավրուշա, ծնվել է 1959 թվականին Մարտակերտի շրջանի Թըբըղլու գյուղում։ Այժմ բնակվում են ՀՀ Աշտարակ քաղաքում։

Գավրուշա Բեգլարյանը պատմեց, որ բանակից վերադառնալուց հետո մեկնել է Ռուսաստան, աշխատել և ապրել է այնտեղ մինչև Արցախյան պատերազմի սկսվելը։ Պատերազմի սկսվելուն պես վերադարձել է Արցախ և կռվել մինչև 1994 թվականը։ Պատերազմից հետո ամեն ինչ սկսել է նորից, կառուցել է տուն, հիմնարկ է ունեցել, արել է ամեն բան, որ երեխները ոչ մի բանի կարիք չունենան։ 44-օրյա պատերազմի ժամանակ նրա 2 տղաները եղել են ռազմաձակատում, ինքը և կինը նույնպես մնացել են Արցախում, և փորձել են որևէ բանով օգնել։ Պատմում է Հակոբա վանքի, Անապատա տարածքի, Կաչաղակաբերդի, Վընըհետե-ոտքի հետքերի, Քառասուն աղջիկ սարի, Խանձաձորի, տոհմերի, Հայոբա վանքի մասին։

Քոլատակ¹

Հակոբա վանք

Հակոբա վանքը շատ հին եկեղեցի ա, էս վերջերս Ռ. Վարդանյանը, որ եկել ա, ուզեցել ա վերանորոգի։ Վանքի անունը Մուրբ Հակոբի անունից ա առաջացել։ Քոլատակում մի տարածք կա անունը **Անապատա** ա, որ մըտնումըս շատ եկեղեցիներ կան, ոնց որ առանձին մի գյուղ լինի։

 $^{^1}$ Բանասաց` Գավրուշա Բեգլարյան, Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Թըբըղլու գյուղ

Կաչղակաբերդ²

Քոլատակ գյուղում, երբ որ հայերը և թուրքերը կովում էին, էտ ժամանակ թուրքերը հարձակվել են հայերի վրա։ Մըրուք բարձրացել են վերև, ուրիշ ձանապարհ չի լա՛լ վէր բարձրանան։ Քառասուն հոգի որ բարձրացել են Կաչղակաբերդ, քառասուն օր սոված ծարավ պաշտպանել են, էնքան որ հայերը մահացել են կաչաղակները եկել են սկսել ուտել հայերին։ Տա անունը մնացել ա Կաչղակաբերդ։ Թորքերը ասումն էտ տարածքեն Սրդսրդա։

Վընըհետեր³

Քոլատակի անտառների տարածքում խաչ կա, տղը մըծ քարա ոտքի հետքի նման, դրա համար էտ խաչի տըղը անվանալն Վընըհետեր։ Եթե մըզ մի դժբախտություն ա պատահում, մուք քինումրք մատաղրք անում, հրվատումրք էտ սուրբեն։

ԲԱՌԱՐԱՆ

տըղ-այդտեղ Վընըհետեր-ոտնահետքեր քինումըք-գնում ենք

Քառասուն աղջիկ սար ⁴

Կաչղակաբերդից բարձր մի սար է կա, տա թորքերեն ասումն Գըխ Ղըզ (Քառասուն աղջիկ), էտ ժամանակներին թորքերը տարել են քառասուն աղջկա ընդեղ սպանել, տեղից էլ անունը մնացել ա։

Առաջ
Ղարաբաղում ինչքան վանքեր ու եկեղեցիներ ա եղել, սաղ իրար հետ կապված են եղել, բոլոր եկեղեցիներն ու վանքերը բարձունքի վրա էին կառուցված, որ թուրքը

² Բանասաց` Գավրուշա Բեգլարյան Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Թըբըղլու գգյուղ

³ Բանասաց` Գավրուշա Բեգլարյան Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Թըբըղլու գյուղ

⁴ Բանասաց` Գավրուշա Բեգլարյան Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Թըբըղլու գյուղ

հարձակվել ա, էն եկեղեցուց արդեն կրակ (մաշալա) են վառել, հետո հերթով կրակները վառել են ու իմաց են տվել, որ թուրքը հարձակվում ա։

Մ n ն ղ n

^BԱՌԱՐԱՆ

ա սաղ-բոլորը ^թ վէր օնեն-գրավեն, վերցնեն ա ր

Ցոհմեր

ե Բելարանք, Պետրուսաց, Ազունց, Խթարունք և այլն ր

ը

ե Հայոբա վանք

Ամեն տարի գնում էինք մատաղ անելու, շրջելիսըք լա, դըղ փողերն լա տինելիս, ա մուքաք տիրա, իմ ախպեր էտ փողը երա օնում։ Գալիս ենք տուն, առավոտ վերա կենում վիզը ծըռված ա, չի կարողանում շարժվի։ Մամաս հարցնում թե ինչ ա արել, ախպերս պատմում ա, որ փողը վերցրելա։ Մամաս փողը տալիս ա ու ասում, որ տանի դընի տեղը ու ներողություն խնդրի։ Ախպերս տիյա անում ա, ու սկսում ա վիզը քիչ-քիչ ո դրզվելը, հետո ամբողջությամբ ուղիղանում ա։ Դա իմ տեսածն ա։ Էդ կրռվավը քեցալըք Ինտ վանքը մատաղք ըրա, որ տղերանցըս պահե։ Մըր ամեն մի թոռների համար Խսոչիարըք մատաղ ըրա։

w

ն

ֆԲանասաց` Գավրուշա Բեգլարյան Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Թըբըղլու գյուղ։

 \mathbf{n}

p

ւր Բանասաց` Անահիտ Բեգլարյան Արցախի Հանրապետություն, Մարտակերտի շրջանի Քոլատակ այուղ։

<mark>ዋ</mark>ሀቡሀቦሀኒ

մուքաք-մենք էլ ենք երա օնում-վերցնում է